

ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ԸՆԴՀ . ԺՈՂՈՎ.

Ս . Ա.ԹՈՌՈՅՑ

Ա.Աթոյցս Միաբանական Ընդհ . Ժողովը յառաջիկոյ շրջանի առաջին բացումն եղաւ Մայիս 3 ին ընդ նու խագահութեամբ Ամեն . Ս . Պատրիարք Հօր . Առեանը բացուեցաւ ։ Արքազնութեան ատենաբանութեամբ . յորում՝ անցեալ շրջանի մէջ Տն . Խորհրդոյ կատարած Վարչական և առանին գործոց հակիրճ նկարագիրն ըրաւ . նոյնպէս արտաքին եւ ներքին յարաբերութեանց համառօտ պատկերը եւ Ս . Աթոյցս ելից և մոխց վիճակը ներկայացցոց , յետ այնորիկ հրապարակական շնորհակալութիւն յոյանեց Մայր – Աթոյց Գահակալ Վեհափառ Կաթողիկոսին, Պօլսոց Ամե . Ս . Պատրիարքին և Աղդ . Կ. գրանտական բարեխնամ Վարչութեան , որք գդալով Ս . Աթոյցս նեղ և անցուկ վիճակը ՚ի հարկին իրենց ջանքը և քաջալերութիւնը երբէք չեն խնայած : Ապա տագնապավիր ժամանակի պարագայները բացատրելով՝ Ընդհ . Ժողովը խորին ուշադրութիւնը հրաւերեց Դիւանին մէջ եղած խնդրոց վերաց , որք էին Տն . Խորհրդոյ տարեկան համարտուութիւն , ընտրութիւն նոր Տն . Խորհրդոյ , օրինական ծրագրի միքնութիւն եւ հաստատութիւն եւ 1877 – 1878 տմի Ս . Աթոյցս պիւճէիք քննութիւն : Հուսկ ապա կերեց խօսքը ընդհանուր պաշտօնէից շնորհակալութիւն յայտնելով և Ասուուծոյ նախախնամական օգնութիւնը խնդրելով .

Ա.ՏԱՆԱՅԵՆ

Ա.պիլ 24 ամսաթուով հետեւեալը կը գրեն . “Արդէն Հաճնցի ազգայնոյ մի տարապարտ մահը գրած էի . այս անգամ եւս մորդասպանին ստացած մէջ պատիմը գրեմ , Մէկը չը մեռնի , մեռնելէն յետոյ այլ ես չը վերադառնար . Կոռավիարութիւնը զմարդասպանը միայն առ ժամանակ մի բանտարկելով բաւականացաւ . այժմ արձակուած է . . . եթէ այս ըլլաց մարդասպաններու պատիմը , աշխարհ ու բագործներու որջ կ'ըլլաց :

Ա.յս օրերս տեղայս Հայք կամաւոր գրաւելու համար դրօշակ բացին , և առաջին անգամ գրօշը մեր Եկեղեցւոյ բակը ծածանեցաւ . հարիւրապեար Բալուցի Նիկողոս անուն կորովի Հայ մ' է , որոյ հրամանատարութեան առակ շատերը գրուեցան և կը գրուին տակաւին : Սայն Հայագունար ասկէ 3–4 օր առաջ հանդերձ դպրոցական աշակերտներով եւ վարժապետներով Կոռավիարութեան պալատը գնաց , ուրանօր մի ժառանակ հանդէս տեղի ունեցաւ . Կուսակալն եւ բոլոր պաշտօնակալք ներկայ էին , Հայ կամաւորաց դրօշը պալատ մտած պահուն ՚ի պատիւ ազգիս զինուորական հուշան դիմաւորեց : Հանդեսէն վերջը դարձեալ մուզիքայով և տաճկական կամաւորաց գունատերու ընկերակցութեամբ Հայ – գունատը քաղաքին մէջ մէծ պատյատ մի ընկելով՝ իրեն ասհմանեալ տեղը գնաց . Հուսկ ապա հանդէսը վերջացաւ : Ա.յս մասին ամեն տաճիկ անհատի ուրախութիւնն ու շնորհակալութիւնը բացատրել անկարելի է :

Կիլիկիոյ խորեր ինչ անցք կանցնին այս պահուն չեմք գիտեր . տեղեկու-